

[Formanden.]8) *Eventuelt: Tredie Behandling af:*

Forslag til Lov indeholdende ændrede Regler for Kommunernes Deltagelse i de sociale Udgifter.

Mødet hævet Kl. 22¹⁵.

110. Møde.

Fredag den 9. April Kl. 13.

Formanden: I Skrivelse af Dags Dato meddeler Ministeren for Handel, Industri og Søfart, at han ønsker her i Tinget at fremsætte:

Forslag til Lov om en midlertidig Sukkerordning.

Fra Ministeren for offentlige Arbejder er ved Skrivelse af 8. ds. modtaget Meddelelse om, at det Rigsdagen sædvanlig forelagte Forslag til Beslutning om Godkendelse af Opgørelse over de Beløb, som Københavns Frihavns-Aktieselskab anvender til Anlæg i Frihavnen, ikke vil blive fremsendt i Aar, idet man fra Bestyrelsen for bemeldte Selskab har modtaget Indberetning om, at Selskabet ikke i Aaret 1936 har anvendt noget Beløb i nævnte Øjemed.

Uden for Dagsordenen har Ministeren for Handel, Industri og Søfart Ordet for at fremsætte det nu anmeldte Lovforslag.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Kjærboel): Jeg skal tillade mig for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om en midlertidig Sukkerordning*. Hensigten med Lovforslaget er at opretholde en Sukkerordning for 1937—38 efter de samme Principper, som er fastsat i den gældende Sukkerlov af 12. April 1935, der udløber med Udgangen af November indeværende Aar. Ordningen maa siges at have virket tilfredsstillende, og en Forlængelse maa utvivlsomt erkendes at være paakrævet. Den i § 5 i den gældende Lov indeholdte

Bestemmelse, hvorefter Handelsministeren bemyndiges til at Sukkerfonden at fordele et Beløb af 3 Mill. Kr. mellem Roedyrkernes, som i Sukkeråret 1934—35 var Leverandører af Sukkerroer af Høsten 1934 til De danske Sukkerfabrikker og Sukkerfabrikken „Nykøbing“, er ikke optaget i Lovforslaget, idet denne Bestemmelse udelukkende var motiveret ved den Misvækst, der i 1934 havde ramt den væsentligste Del af Sukkerroearalerne. Foruden de heraf følgende formelle Ændringer er der i Lovforslaget foretaget nogle enkelte mindre Ændringer, for hvilke der er gjort Rede i Bemærkningerne til Lovforslaget, og som jeg, da de ikke er af principiel Betydning, ikke skal gøre til Genstand for nærmere Omtale, ligesom jeg heller ikke finder det nødvendigt at gøre Rede for den gældende Ordning, der, som nævnt, i Princippet foreslaas forlænget uforandret.

Jeg skal alene knytte nogle Bemærkninger til Lovforslagets Prisbestemmelser, idet disse er ændret. Ved Sukkerlovene af 1932, 1933 og 1934 fastsattes den Pris, som Fabrikkerne skal betale Roedyrkene pr. leveret Dobbeltcentner Roer, til 1 Kr. 80 Øre, men denne Pris forhøjedes ved den gældende Lov af 1935 til 1 Kr. 90 Øre pr. Dobbeltcentner. Den saaledes stedfundne Forhøjelse maa antages at være opvejet dels af den kort efter Lovens Vedtagelse i Foraaret 1935 skete Forhøjelse af Arbejdslønnen og dels af senere indtil Efteraaret 1936 indtraadte Stigninger i andre af Sukkerroedyrkernes Omkostninger. Til Dækning af den yderligere Stigning i Sukkerroedyrkernes Produktionsomkostninger, der maa skønnes at have fundet Sted siden Efteraaret 1936, og til Dækning af den Forhøjelse af Arbejdslønnen, som maa påregnes at ville komme i indeværende Aar, maa det findes paakrævet, at der nu sker en yderligere Forhøjelse af Roeprisen, der i § 3, 1ste Stykke, i det foreliggende Lovforslag er ansat til 2 Kr. 10 Øre pr. Dobbeltcentner. Der foreslaas saaledes en Forhøjelse af Prisen paa 20 Øre pr. Dobbeltcentner. Efter de Forhandlinger, der har fundet Sted med Overbestyrelsen for De samvirkende Sukkerroedyrkerforeninger, maa det skønnes, at der herigennem er skaffet Roedyrkernes Dækning for de nævnte Udgiftsstigninger. At yde Dækning for disse Udgiftsstigninger er fundet rigtigt, dels fordi det har Betydning i valutamæssig og beskæftigelsesmæssig Henseende at skabe saadanne Vilkaar for Sukkerroedyrkingen, at Tegningen af Roearealer til Danmarks Selvforsyning med Sukker kan sikres, og dels af Hensyn til